

forslaget og tillige fraskaldet det. Naar det ærede Medlem sagde, at der ikke var Tale om Indgreb i Kommunens Selvstyrelse o. s. v. vil jeg dog spørge: Stulle vi da virkelig saadan bede om at faa Kommunens Regnskaber herop? Stulle vi bede om at gennemgaa de enkelte Poster og sige, om de have været tilstrækkelig økonomiske i de forskellige Forvaltningsgrene; jeg gad vide, om det virkelig skulde være Meningen. Og hvis man ikke vil det, saa spørger jeg: Hvilke Oplysninger vil man saa forlange i Henhold til et lovlig opgjort Budget? Forholdet er det, at Kommunalbestyrelsen siger: Vi ere ikke sikre paa at have de fornødne Midler til at kunne fyldestgøre de Udgifter, der forestaa til de forskellige Foranstaltninger, til Bygninger o. s. v. Ja saa, siger jeg, saa forekommer det mig, at der ikke er andet at gøre end at sige: Vel, saa skulle vi hjælpe jer til Bænge i Djebkuffet, og saa forbeholde vi os Reform i Fremtiden. Og naar saa det ærede Medlem henviste til, at der kun var Tale om 200,000 Kr. til Alderdomsunderstøttelsen, saa siger jeg: Ja, hvor er det opløst? Det er, saa vidt jeg forstaa, anslaaet paa Maa og Faa, men hviler ikke paa nogen som helst sikker Beregning, at det vil blive meget mere. Saa er det Fundamentet for Paastanden om, at det ikke bliver mere, maa jeg sige, at det paa ingen Maade er sikkert. Derfor kan jeg ikke gaa ind paa det Sugement og være med til at bestemme Lovforslaget derefter. — Naar det ærede Medlem saa siger, at det selv efter dette Vædringsforslag vilde staa Indenrigsministeren frit for, at der kunde udskrives mere, antager jeg, det var det, den høitærede Formand sigtede til, at der var indkommet en Uenighed i Redaktionen, som skulde blive afhjulpen inden tredje Behandling, saa at den nok, haaber jeg, skal blive rettet, inden Lovforslaget endelig vedtages.

Det. Hansen: Naar jeg i Fjor var villig til at stemme for en Forhøjelse til 4 pCt., har jeg udtrykkelig i Betænkningen fremhævet, at det var som en eneste og midlertidig Foranstaltning og altsaa for saa vidt den samme Tanke, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kres (Maaen) har fremjat, idet han kaldte denne Lov for en Djebkuffelov. Jeg gjorde det, fordi jeg gif ud fra, at der virkelig den Gang var Trang; men der har siden den Tid været saa rig Lejlighed til at oplyse det, og det er ikke blevet oplyst, at jeg for Djebkuffet i alt Fald er i høj Grad i Tvivl i saa Henseende, og jeg paastaar, at den Dokumentation, som vi kunde forlange, foreligger ikke. Det blev

udtalt af mig ved 1ste Behandling og ogsaa i Fjor, at jeg ønskede Oplysninger i saa Henseende, saa jeg har rigtig nok ikke tænkt mig den Mulighed, at jeg skulde personlig henvende mig i Ministeriet for at faa Oplysninger, som det forekommer mig, at Ministeren skyldte hele Tinget, hvis de overhovedet have nogen Betydning.

Maa jeg blot overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kres sige, at naar han vil lægge saa megen Vægt paa disse Udgifter til Alderdomsunderstøttelsen, saa er det ham, der har Bevisthyrden for, at det vil blive noget meget betydeligt. At de Tal, som jeg nævnte: 400,000 Kr. ÷ 160,000 Kr. ÷ visse Beløb, som gaa fra Fattigvæsenet over paa Alderdomsunderstøttelsen, ere rigtige, er konstateret. De ere for øvrigt, hvis det ærede Medlem ikke ved det, baserede paa det Budget, som Københavns Magistrat for nylig har forelagt i Kommunalbestyrelsen. Men i hvert Tilfælde er det jo klart, at det kun er en Bagatel i Forhold til alt det øvrige. — Jeg ønsker endnu lige over for det ærede 1ste Medlem for 2den Kres at gøre en Bemærkning. Jeg vil nemlig, at det skulde kunne bebrejdes mig, at jeg har været nærgaaende. Jeg har ikke sagt om ham, at han har antichambret, jeg sagde, at jeg ikke havde nogen Forpligtelse til at antichambere, men deri ligger ikke, at det ærede Medlem har gjort det, men han kan jo saa sin Oplysning paa en Maade, som jeg ikke kan vide noget om. Hvad jeg vilde fremhæve, det var blot det, at naar der ikke kom en Udvalgsbehandling i Gang i saadan en Sag som denne, saa kan Sagen ikke altid blive tilstrækkelig oplyst, og selv om Ministeren har Ret i, at det undertiden kan være godt, at en Sag gaar uden Udvalg, saa tror jeg dog, at en Sag som den, vi her behandle, vanskeligt kunde gøre det, naar den skulde blive Genstand for en grundig Behandling.

Indenrigsministeren (Zingerslev): Jeg vil dog værge mig imod, at jeg skulde have henvist det ærede Medlem til at søge Oplysninger i Ministeriet. Det kunde aldrig falde mig ind at henvise en Rigsdagsmand til noget saadant. Nej, men selv om der ikke er nedjat Udvalg i en Sag, saa tror jeg, man kan faa sine Oplysninger. Thi er Udvalg nedjat, er det Udvalget, der rekvirerer Oplysningerne, og det sker da gennem Rigsdagens Bureau, eller ved Skrivelse til Ministeriet, og er Udvalg ikke nedjat, men det ærede Medlem havde særlig Trang til at faa Oplysninger om en enkelt Sag, stønner jeg ikke rettere, end at saa-